

ΟΜΙΛΙΑ
Ίων Γ. Βαρουζάκης
«Ποντοπόρος Ναυτιλία και Ναυτικό Επάγγελμα»
Αδελφότητα Υδραίων Αθηνών
25 Σεπτεμβρίου 2010
Ύδρα

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Αδελφότητα Υδραίων Αθηνών και ιδιαίτερα τον φίλο Γιάννη Σαχίνη για την τιμή να συμμετάσχω στη σημερινή συζήτηση εξαιρετικού ενδιαφέροντος για την ιστορία και το μέλλον του τόπου μας.

Θα ήθελα επίσης να συγχαρώ, ως Έλληνας, την Αδελφότητα για το σημαντικό κοινωνικό της έργο, αλλά και για την προσπάθεια της να κρατά ζωντανή τη μνήμη της ιστορίας μας και των ανθρώπων που κοίταξαν πέρα από τον εαυτό τους, υπερέβησαν τους φόβους τους και άλλαξαν την εποχή τους και τη μοίρα μας.

Κυρίες και Κύριοι,

Η ναυτιλία είναι ένα επάγγελμα με πολλές πραγματικά συγκινήσεις. Δραστηριοποιούμαι στην ναυτιλία από τα πρώτα χρόνια της επαγγελματικής μου ζωής και πιστεύω βαθύτατα ότι είναι ένα τομέας που ταιριάζει στη ψυχή και τη φύση του Έλληνα. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν που από τα «ξύλινα τείχη» του Θεμιστοκλή, η Ελλάδα κυριαρχεί στις θάλασσες, κατέχοντας το 50% του μεγαλύτερου στόλου στον κόσμο που ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παρά τις αντίξοες συνθήκες του γενικότερου οικονομικού περιβάλλοντος και δεν εννοώ μόνο στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια, η ναυτιλία παραμένει ένας κλάδος με θετικές προοπτικές και αισιόδοξα νούμερα.

40% του εσωτερικού εμπορίου στην Ευρώπη και 90% του παγκόσμιου πραγματοποιείται δια θαλάσσης, 5 εκ. άτομα απασχολούνται άμεσα στον τομέα της ναυτιλίας στην Ευρώπη, ενώ η οικονομική συμβολή των ευρωπαϊκών ναυτιλιακών τομέων, όπως ναυτιλία, λιμένες, ναυπηγική βιομηχανία ανέρχεται στα 300 δις. Ευρώ.

Στην ναυτιλία δεν είναι όλα πάντα ρόδινα. Η ναυτιλία σήμερα εξέρχεται από μια βαθιά κρίση που κράτησε δύο ολόκληρα χρόνια. [Όχι όλοι οι τομείς της, τα τάνκερ ταλαιπωρούνται ακόμη]. Εξέρχεται σταθερά και δυναμικά. Δεν είναι η πρώτη φορά και σίγουρα δεν θα είναι και η τελευταία.

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε είναι πολλές και συνεχώς μεταβάλλονται. Οι προκλήσεις του σήμερα δεν είναι ίδιες με αυτές του χτες.

Σήμερα:

- Υπάρχουν νέα δεδομένα στις διεθνείς αγορές.
- Δημιουργούνται νέοι εμπορικοί θαλάσσιοι κόμβοι.
- Νέες ανερχόμενες οικονομικές δυνάμεις κερδίζουν συνεχώς έδαφος, μετατοπίζοντας τον ανταγωνισμό ιδίως στη μακρινή Ασία.
- Τέλος, η δεξαμενή ταλέντων που συνεχώς στερεύει διαμορφώνει ένα νέο πλαίσιο δράσης.

Ο παραδοσιακός τομέας της ναυτιλίας όμως έχει αποδείξει διαχρονικά την ικανότητα του να επιβιώνει, να αναπτύσσεται, και να ευημερεί. Η εγρήγορση, η ευελιξία, η διορατικότητα, η έλλειψη κρατικής κηδεμονίας με τη συνεπάγουσα γραφειοκρατία, η αξιοκρατία, και οι δυνατοί δεσμοί στο εργασιακό περιβάλλον αποτελούν τα βασικά εργαλεία για την αντιμετώπιση τόσο των κρίσεων, όσο και των προκλήσεων που διαρκώς μεταβάλλονται.

Πιστεύω βαθιά, ότι στη δύσκολη οικονομική περίοδο που περνά η χώρα μας, η ναυτιλία μπορεί να δείξει τον δρόμο προς την έξοδο και την ανάπτυξη.

Η ναυτιλία αποτελεί ένα δοκιμασμένο πρότυπο που μπορεί να μετατρέψει τη σημερινή κρίση σε αυριανή ευκαιρία.

Και αυτό αφορά κυρίως τους νέους που ξεκινούν σήμερα την επαγγελματική τους σταδιοδρομία. Θεωρώ πολύ σημαντικό που σήμερα συζητάμε το ναυτικό επάγγελμα σε μια περίοδο που αναζητούμε εστίες ανάπτυξης.

Έχουμε αφήσει ανεκμετάλλευτα τα ελληνικά talέντα μας. Έχουμε εγκαταλείψει παραδοσιακούς χώρους που προσέφεραν κάποτε προσωπική και οικογενειακή πρόοδο.

Κυρίες και Κύριοι,

Το βασικό εργαλείο της ναυτιλίας και ο λόγος επιτυχίας της ήταν και είναι η έλλειψη παρέμβασης του κράτους. Εδώ βέβαια μιλάμε για την ποντοπόρο ναυτιλία γιατί στην ακτοπλοΐα ισχύουν άλλα δεδομένα. Στο μόνο που θα μπορούσε να βοηθήσει το κράτος είναι στο να προετοιμάσει και να κατευθύνει τους νέους, σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς, στο ναυτικό επάγγελμα.

Σε μια περίοδο υψηλής ανεργίας που, όπως όλα δείχνουν, θα υπάρξει στη χώρα μας θα είναι ενδιαφέρον να δούμε αν θα γίνει στροφή προς τα ναυτικά επαγγέλματα. Θα περίμενε κανείς πώς θα έπρεπε. Είναι πάντως αξιοπερίεργο πώς ένας νέος, ενώ έχει τη δυνατότητα να εργαστεί ως ναυτικός με 3πλάσιο μισθό σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς, επιλέγει τη φυγόπονη λύση. Και αν είναι φυγόπονη καθώς οι προδιαγραφές των νέων πλοίων προσφέρουν πια υψηλής ποιότητας συνθήκες εργασίας.

[Υπάρχουν πλέον φτηνά εισιτήρια για να γυρίζει κάποιος πολλές φορές και γρήγορα στο σπίτι του. Το Internet βοηθά στην άμεση επαφή. Έτσι και αλλιώς, επιτρέψτε μου να παρατηρήσω, ότι το μεγαλύτερο χρόνο επικοινωνούμε μέσω internet, άρα είναι το ίδιο είτε είμαστε στη στεριά- είτε είμαστε στο καράβι].

Το κράτος λοιπόν αντί να κατευθύνει τους νέους προς το δημόσιο, όπως γινόταν ως σήμερα, για λόγους συνήθως εξάρτησης πολίτη από το κράτος, θα πρέπει να διευκολύνει την είσοδο στα ναυτικά επαγγέλματα με συστηματική ενημέρωση και κίνητρα.

Δεν θα επιτύχουμε την αύξηση της απασχόλησης των Ελλήνων ναυτικών με το να υποχρεώνουμε τα πλοία με ελληνική σημαία να απασχολούν Έλληνες, αλλά με το να δημιουργούμε Έλληνες, ανταγωνιστικούς επαγγελματίες στις θάλασσες, τους οποίους οι πλοιοκτήτριες εταιρείες όλων των σημαίων και εθνικοτήτων θα ανταγωνίζονται να απασχολήσουν.

Σας ευχαριστώ.